

Guidelines for Developing Teacher Participation in School Safety Management at a Private School in Samut Prakan

Lu Yufan^{1*}, & Juladis Khanthap²

¹ Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Thailand

² Suryadhep Teachers College, Rangsit University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: luyufan44@gmail.com

Abstract

This research aimed to investigate the current situation, the desired conditions, and the essential needs for safety management in a private school in Samut Prakan Province, and to explore the guidelines for teacher participation in managing safety in such schools. The research target group consisted of administrators and teachers from a private school in Samut Prakan Province during the 2024 academic year, comprising a total of 83 participants. The research instrument was a questionnaire (administered via Google Forms) using a five-point rating scale. The questionnaire focused on teacher participation in school safety management and had a reliability of 0.91. The questionnaire on the desired state of teacher participation in school safety management also had a reliability of 0.91. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, and standard deviation. Additionally, the Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) technique was employed to prioritize essential needs. The research findings revealed that (1) the overall current and desired states were rated at a high and highest level, respectively. When the researcher prioritized the essential needs for teacher participation in school safety management, the highest priority was monitoring adherence to the implementation plan. The second priority was indicated to both the planning of safety measures and the assessment and improvement of school safety, while the third priority was the implementation of safety measures in schools. (2) The guidelines for teacher participation in school safety management at a private school in Samut Prakan consisted of four areas and four approaches.

Keywords: Development Guidelines, Participation, Safety Management, Private Schools

แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน เอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ

Lu Yufan^{1*} และจุลดิศ คัญทัพ²

1 วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

2 วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

* Corresponding author. E-mail: luyufan44@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการจัดการด้านความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง จังหวัดสมุทรปราการ (2) ศึกษาแนวทางการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการ กลุ่มเป้าหมายคือผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 83 คน ผู้วิจัยได้เก็บเครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Google Form) มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และแบบสอบถามสภาพพึงประสงค์การมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified}) ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ตามลำดับ เมื่อนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น พบว่า ความต้องการจำเป็นในการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเรียงตามลำดับ คือ 1) ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ 2) ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ตามลำดับ 3) ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน (2) แนวทางการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการ ประกอบด้วย 4 ด้าน 4 แนวทาง

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา, การมีส่วนร่วม, การจัดการด้านความปลอดภัย, โรงเรียนเอกชน

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษาไทยให้มุ่งเน้นความสำคัญกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีเนื้อหาสาระสำคัญซึ่งเป็นแนวการจัดการศึกษาของประเทศในหมวด 1 ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 ในการจัดการศึกษานั้นต้องคำนึงถึงการพัฒนาคอนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 39 ที่กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management : SBM) และการจัดการศึกษา ทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการบริหารของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้โรงเรียนเป็นองค์กรหลักในการปฏิรูปการศึกษาให้มีคุณภาพโดยกระจายไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในพื้นที่โดยตรง มุ่งเน้นในการบริหารจัดการ การกระจายอำนาจให้สถานศึกษาดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเกิด นอกจากนี้การเข้ามามีส่วนร่วมของบุคคลและองค์กรที่เกี่ยวข้องถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สถานศึกษาเกิดความก้าวหน้ามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์, 2560)

การบริหารแบบมีส่วนร่วมด้านความปลอดภัยในโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ได้กำหนดเป็นนโยบายที่สำคัญโดยระบุว่าเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียน ทั้งเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและให้เป็นไปตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัติการศึกษา โรงเรียนไม่เพียงแต่ต้องมอบการศึกษาทางวิชาการและการทำกิจกรรมให้กับนักเรียนเท่านั้น แต่ยังต้องมั่นใจในความปลอดภัยของนักเรียนทุกคนที่เข้ามาเรียนด้วย ความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากสถานการณ์ความปลอดภัยในโรงเรียนมีความซับซ้อนและต้องการการจัดการที่มีประสิทธิภาพ การศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดการความปลอดภัยที่เหมาะสมและที่สามารถนำไปใช้ในสถานศึกษาได้จริงครอบคลุมถึงปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในโรงเรียน การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการความปลอดภัย และการพัฒนามาตรการและกลไกในการส่งเสริมความปลอดภัยในโรงเรียน การมีส่วนร่วมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการบริหาร จะประกอบด้วย การมีส่วนร่วมวางแผน คือ วางแผนร่วมกันในการดำเนินกิจกรรม รวบรวมข้อมูลพื้นฐานในการบริหารงาน การมีส่วนร่วมค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา คือ การมีความตระหนัก ให้ความรู้ร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ คือ การมีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการที่ควรปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และมีส่วนเกี่ยวข้องในทุกกระบวนการ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ คือ การให้ความสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรม ติดต่อสื่อสาร ประสานงาน และร่วมดำเนินการจนประสบความสำเร็จ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล คือ การร่วมกันควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงาน ประเมินผลเพื่อปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และแก้ไขร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนา คือ การมีส่วนร่วมในการพัฒนา ปรับแผนงานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องร่วมกัน การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ คือ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน (ศฤงคาร ใจปันหา, 2563)

คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ.2556 ได้กำหนดแนวทางจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนไว้ ดังนี้ 1) ทิศทางนโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน 2) กำหนดมาตรการความปลอดภัยสำหรับสถานศึกษา 3) การกำกับดูแล ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลลัพธ์ สำหรับ อติศร ดีปานธรรม (2561) ได้กำหนดกระบวนการจัดการโรงเรียนปลอดภัยไว้ 4 ด้านดังนี้ 1) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุในสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านป้องกันอุบัติเหตุจากอาคารเรียน, ด้านป้องกันอุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา ,ด้านสภาพแวดล้อมของ

สถานศึกษา, ด้านการเดินทางไป-กลับ 2) การป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุเกี่ยวกับภัยธรรมชาติ 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสังคม ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ, ด้านการทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย 4) การรักษาความปลอดภัยในสุขภาพอนามัยของนักเรียน ประกอบด้วย 2 ด้าน ได้แก่ ด้านมลพิษจากสิ่งแวดล้อม, ด้านความผิดปกติจากสุขภาพของนักเรียน (จารุวรรณ เหยิบโธสงค์, 2563)

ในขณะเดียวกัน นโยบายและการวางแผนการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนดังกล่าวควรต้องลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ นั้น มีกิจกรรมที่ครอบคลุมในวงจรควบคุมคุณภาพ ได้แก่ การวางแผน เช่น การร่วมกำหนดนโยบาย วางแผนกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติ การเข้าไปมีอำนาจควบคุม การตัดสินใจ การลงทุน การตรวจสอบ การร่วมกันค้นหาปัญหา การติดตาม ประเมินผล การปรับปรุงแก้ไข การร่วมรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม การตกลงใจหาวิธีการ แก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งตามวงจรควบคุมคุณภาพนั้นขึ้นอยู่กับระดับความเข้มของการมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมเทียม การมีส่วนร่วมบางส่วน และการมีส่วนร่วมแท้จริง นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับวิธีการมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมโดยตรงและการมีส่วนร่วมโดยอ้อมอีกด้วย (พาติยะห์ เดเบาะ, 2562)

ดังนั้น การบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนต้องได้รับความร่วมมือในระดับภาครัฐ โรงเรียน บุคลากร ครู ผู้ปกครองและนักเรียนในการทำความร่วมมือกันเกี่ยวกับความปลอดภัยต่าง ๆ ที่ควรมีอยู่ในโรงเรียน เพราะเด็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด โรงเรียนจึงควรมีแนวทางที่ชัดเจนในการสร้างความปลอดภัยให้กับเด็กนักเรียน สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงเกิดประสิทธิผลและประสิทธิผล พร้อมทั้งนำมาปรับปรุง พัฒนา ให้เหมาะสมกับบริบทของสังคมได้เป็นอย่างดี ความปลอดภัยของโรงเรียนเป็นปัญหาหลักในทุกระดับของรัฐบาลของทุกประเทศ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับรัฐบาลกลาง คณะกรรมการโรงเรียน ครู และผู้ปกครองต้องช่วยกันดูแลและเสนอแนวทางแก้ไข รัฐบาลก็ต้องดำเนินการเพื่อปรับปรุงความปลอดภัยในโรงเรียนและการบังคับใช้กฎหมาย ให้ทุกภาคส่วนของสังคมและประเทศตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาความปลอดภัยในโรงเรียนและผลกระทบต่ออนาคตของเด็กนักเรียน โรงเรียนหลักการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนการจัดขอบข่ายความปลอดภัยในโรงเรียนการป้องกัน การปลูกฝังการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียน

จากความสำคัญด้านความปลอดภัยในโรงเรียนดังกล่าวมานั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องของแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ ซึ่งโรงเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการจัดการความปลอดภัยแก่นักเรียน เพื่อลดอุบัติเหตุ อันตราย และความเสียหายของทรัพย์สิน เพราะสถานศึกษาเป็นสถานที่ที่ปลูกฝังและให้ความรู้แก่นักเรียน สถานศึกษาเป็นสถานที่ปลูกฝังคนที่มีคุณภาพให้กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนหรือว่าครู เป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อสังคมมาก ดังนั้น การจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะมีผลกระทบต่อความปลอดภัยและสุขภาพจิตของนักเรียน ครู และบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียน การจัดการที่ดีช่วยลดความเสี่ยงและป้องกันเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้

คำถามการวิจัย

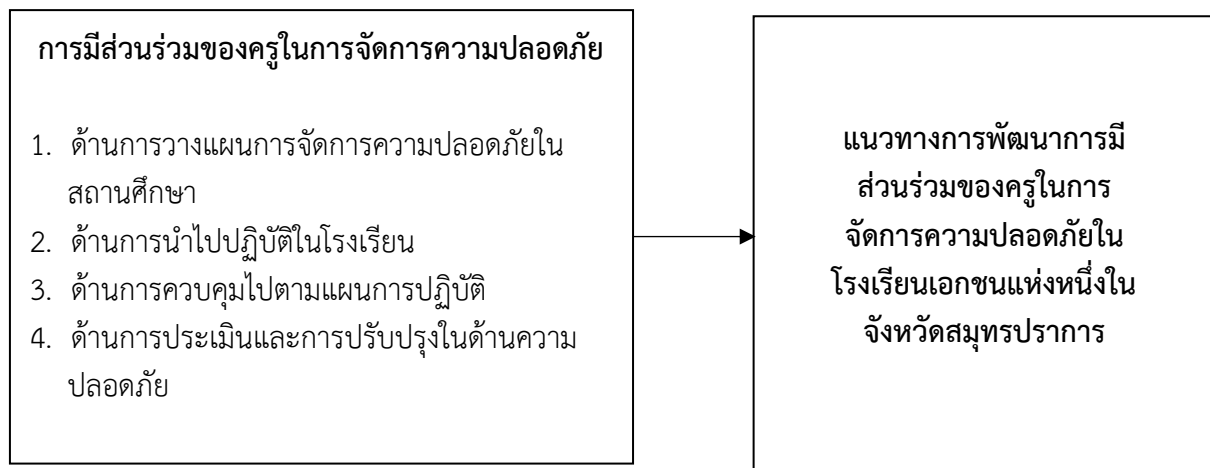
1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการอยู่ในระดับใด
2. แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการ

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดการความปลอดภัยของสถานศึกษาเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยมีองค์ประกอบที่ศึกษาดังนี้ คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ.2556, ศตวรรษที่ 21 (2566), อารักษ์ จันทสิทธิ์ (2567), ศุภร ณะภานุ (2565), ลักษณีย์ บุญขาว (2565), ธรรมาธรรณ โพธิ์สกุลหอม (2567), อติสร ดีปานธรรม (2561), และจารุวรรณ เหยิบไธสงค์ (2563) จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังกล่าว พบว่า การมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัย มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ และด้านการประเมินและการปรับปรุงในด้านความปลอดภัย โดยแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1. ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 83 คน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพพึงประสงค์เกี่ยวกับการจัดการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ

2. สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยจะศึกษาแนวคิดหลักการ ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อกำหนดเป็นกรอบในการสร้างเครื่องมือ

2.2 ผู้วิจัยจะกำหนดวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ

2.3 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.4 ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหา สาระและขอบเขตของงานวิจัยและดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับร่าง

2.5 ผู้วิจัยนำเสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content/Validity) ของเครื่องมือโดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Congruence: IOC) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้น ไปและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ (Try Out) ซึ่งงานวิจัยนี้มีค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2.6 ผู้วิจัยจะนำเป็นแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย 30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.91 และ 0.92 ตามลำดับ

2.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อเก็บข้อมูล ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ ค่าร้อยละ (Percentage) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2555) นำผลการประเมินสภาพปัจจุบันหรือสภาพที่พึงประสงค์ มาเรียงลำดับโดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็นหรือ Modified Priority Needs Index: PNI_{Modified} มีสูตรในการคำนวณ $PNI_{Modified} = (I-D)/D$ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

3. นำค่าดัชนีความต้องการจำเป็นมาวิเคราะห์สรุปจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามลำดับจากมากไปหาน้อย เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในระยะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 คน เลือกมาโดยการเจาะจง (Purposive Sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 2 คน และ 2) ครูชำนาญการพิเศษจำนวน 1 คน รวม 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ และด้านการประเมินและการปรับปรุงในด้านความปลอดภัย นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ในระยะเวลาที่ 1 เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในแต่ละด้านมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ เสนอเป็นค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}_1$) และสภาพที่พึงประสงค์ ($\bar{X}_2$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน (S.D.₁) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่พึงประสงค์ (S.D.₂) และผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ (n = 83)

การจัดการความปลอดภัยใน โรงเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}_1$	S.D. ₁	แปลผล	$\bar{X}_2$	S.D. ₂	แปลผล	PNI	ลำดับ
1. ด้านการวางแผนการจัดการ ความปลอดภัยในสถานศึกษา	3.67	0.46	มาก	4.69	0.48	มากที่สุด	0.28	2
2. ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน	3.61	0.49	มาก	4.60	0.50	มากที่สุด	0.27	4
3. ด้านการควบคุมไปตามแผนการ ปฏิบัติ	3.57	0.59	มาก	4.62	0.55	มากที่สุด	0.29	1
4. ด้านการประเมินและการ ปรับปรุงในด้านความปลอดภัย	3.58	0.53	มาก	4.60	0.53	มากที่สุด	0.28	2
รวม	3.61	0.52	มาก	4.63	0.52	มากที่สุด	-	-

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.52) รองลงมา คือด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน ($\bar{X} = 3.61$, S.D.= 0.49) ด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.58$, S.D.= 0.53) และด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.57$, S.D.= 0.59) ตามลำดับ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.48) รองลงมา คือด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.62$, S.D.= 0.55) ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.50) และด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.53) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1) ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ มีค่าดัชนี ($PNI_{modified} = 0.29$) 2) ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา มีค่าดัชนี ($PNI_{modified} = 0.28$) 3) ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน มีค่าดัชนี ($PNI_{modified} = 0.27$)

2. แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการ ที่สำคัญแต่ละด้าน พบว่า

2.1 ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัย โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนปฏิบัติการหรือกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายและสภาพการทำงานของบุคลากร โดยควรเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์และวางแผนงานร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการดำเนินงาน การวางแผนที่ดีจะช่วยให้การจัดการความปลอดภัยดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและบุคลากรทุกคน

2.2 ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน โดยโรงเรียนควรมีกำหนดแผนการประชุมเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยตลอดทั้งปีการศึกษา และแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบในการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปตามเป้าหมาย นอกจากนี้ ควรมีการเตรียมสื่อและอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยอย่างเพียงพอ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

2.3 ด้านการควบคุมการดำเนินงานตามแผนเป็นอีกหนึ่งขั้นตอนสำคัญในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ผู้บริหารและครูควรดำเนินการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยควรกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการประเมินให้ชัดเจน พร้อมสร้างเครื่องมือประเมินที่หลากหลายและน่าเชื่อถือ การประเมินควรดำเนินไปตามสภาพจริงทั้งระหว่างการจัดกิจกรรมและภายหลังจากกิจกรรมเสร็จสิ้น เพื่อให้สามารถรวบรวมผลการดำเนินงานและวางแผนแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

2.4 4 ด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาเป็นขั้นตอนที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถพัฒนาการจัดการความปลอดภัยได้อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรควรร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมิน เพื่อวางแผนมาตรการและแนวทางการจัดการความปลอดภัยสำหรับปีถัดไป มีการประชุมเพื่อชี้แจงผลการดำเนินงานให้ทุกฝ่ายรับทราบ รวมถึงข้อดีและข้อเสียของการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียน ควรมีการทบทวนและปรับปรุงแผนการจัดการความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แผนงานสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในสมุทรปราการ จะเห็นว่าการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นสิ่งที่ทุกสถานศึกษาควรให้ความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนานักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ จากการวิเคราะห์แนวทางการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ด้านหลัก ได้แก่ การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การควบคุมการดำเนินงาน และการประเมินและปรับปรุง ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนวางแผนกลยุทธ์ด้านความปลอดภัยให้เหมาะสมกับสภาพการทำงานของบุคลากร มีความต้องการจำเป็นต้องพัฒนาลำดับแรก ทั้งนี้อาจเพราะครูสามารถระบุจุดเสี่ยงและปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินงานประจำวันของนักเรียนและบุคลากร การมีส่วนร่วมของครูในขั้นตอนการวางแผนนี้ยังช่วยให้แผนที่ถูกจัดทำมีความเหมาะสมกับความเป็นจริงในสถานศึกษา และส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับจากทุกฝ่ายในโรงเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2556) คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาได้กำหนดแนวทางหรือมาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานศึกษา ควรมีความชัดเจนและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติโดยเน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่ายโดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล

2. ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า มีการจัดการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ โครงการ และกิจกรรมความปลอดภัยในโรงเรียนให้กับครู บุคลากร การจัดการด้านความปลอดภัยในการนำเอานโยบายไปสู่การปฏิบัติ เพราะครูถือเป็น ผู้ปฏิบัติหลัก ที่ต้องติดตามให้แน่ใจว่าการปฏิบัติตามแผนด้านความปลอดภัยดำเนินไปตามที่วางไว้อย่างเป็นรูปธรรม ครูมักได้รับมอบหมายให้ดูแลความปลอดภัยของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้อง ยุติ บา คาล (2561) ซึ่งระบุว่า กระบวนการจัดการความปลอดภัยควรเน้นการนำเอานโยบายไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การกำหนดให้เรื่องความปลอดภัยของนักเรียนและครูเป็นประเด็นสำคัญ และควรอธิบายถึงความสำคัญของการจัดการความปลอดภัยให้นักเรียนทุกคนตระหนัก นอกจากนี้ การจัดการความปลอดภัยควรผสมรวมการบริหารความเสี่ยงเข้าไปในขั้นตอนการทำงาน ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบ การติดตาม การทบทวน และการปรับปรุงเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

3. ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า มีการมอบหมายในการนำผลการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยในโรงเรียนมาสรุปและจัดทำเป็นรายงาน การมอบหมายให้นำผลการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยในโรงเรียนมาสรุปและจัดทำเป็นรายงานมีความสำคัญในการประเมินประสิทธิภาพของมาตรการต่าง ๆ ที่โรงเรียนดำเนินการ การจัดทำรายงานดังกล่าวช่วยให้เห็นภาพรวมของการดำเนินงานในด้านความปลอดภัย ทั้งในแง่ของความสำเร็จและจุดที่ต้องปรับปรุง นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการพัฒนากิจกรรมและมาตรการในอนาคต ซึ่งสอดคล้อง กับ พชญ นรสิงห์(2567)กล่าวถึงถึงการกำกับ ติดตาม และประเมินผลดำเนินการโดยคณะกรรมการความปลอดภัย คณะกรรมการสถานศึกษา และชุมชน ซึ่งมีบทบาทในการประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน

ความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียน นอกจากนี้ยังมีการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

4. ด้านการประเมินและการปรับปรุงในด้านความปลอดภัย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นประเมินผลโดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนาด้านความปลอดภัยในโรงเรียน การรายงานผลการประเมินโครงการและกิจกรรมด้านความปลอดภัยในโรงเรียนโดยผู้บริหารไปยังผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจร่วมกันและสนับสนุนการตัดสินใจในอนาคต การประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการวัดประสิทธิภาพของโครงการและกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อตรวจสอบว่าสามารถบรรลุเป้าหมายด้านความปลอดภัยหรือไม่ อีกทั้งยังช่วยระบุจุดแข็งและจุดที่ต้องปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับ ดุษฎี ไชยมาตย์ และจักรพงษ์ พระสุรัตน์ (2564) ได้ทำการศึกษามาตรการความปลอดภัยในโรงเรียนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจราจรโดยมีการมีส่วนร่วมของชุมชนในโรงเรียนเสนานิคม อำเภอเสนานิคม จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่าการสรุปประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญในการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการและกิจกรรมความปลอดภัยในโรงเรียนซึ่งนำไปสู่แนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันอุบัติเหตุจราจรในโรงเรียนและชุมชน

สรุปได้ว่า การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนต้องอาศัยการวางแผนอย่างรอบคอบ การนำไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด การควบคุมและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และการประเมินเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่าย จะช่วยให้การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนมีประสิทธิภาพและสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างแท้จริง

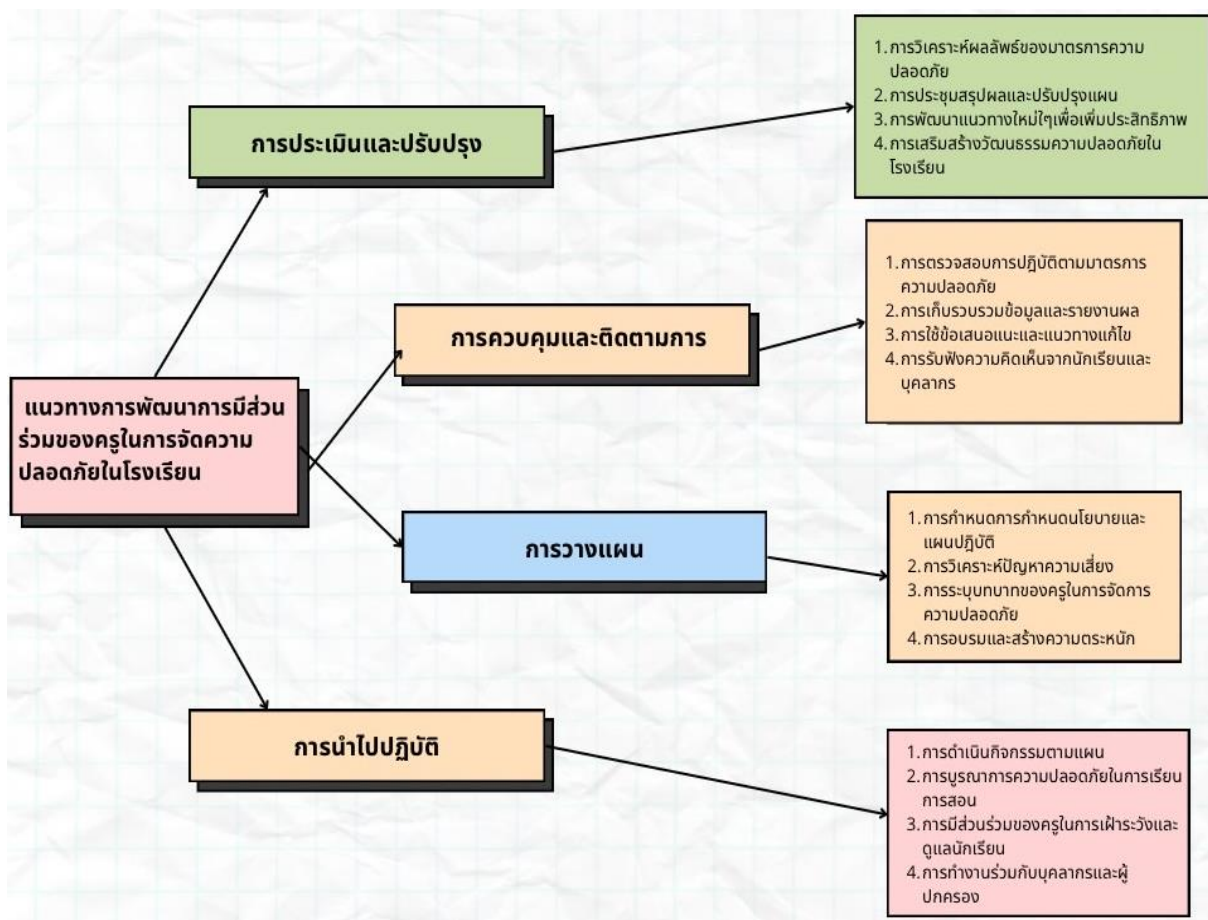
องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

งานวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสมุทรปราการ ได้สร้างองค์ความรู้ใหม่ที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการโรงเรียนและการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับนักเรียนอย่างยิ่งยั้ง องค์ความรู้เหล่านี้เกิดจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดการความปลอดภัย ตั้งแต่การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การควบคุม ไปจนถึงการประเมินผล หนึ่งในองค์ความรู้สำคัญที่ค้นพบคือ การมีส่วนร่วมของครูสามารถยกระดับการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ทำให้สามารถระบุจุดเสี่ยงและปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมของครูในกระบวนการวางแผนและการปฏิบัติงาน ยังช่วยให้แผนความปลอดภัยมีความสอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์จริงในโรงเรียน ซึ่งส่งผลให้การบริหารจัดการความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อีกประเด็นหนึ่งที่สำคัญคือ การวางแผนการจัดการความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่ายภายนอก การผสมผสานความร่วมมือนี้ช่วยให้การวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม และประเมินผล มีความครอบคลุมและสามารถปฏิบัติได้จริง นอกจากนี้ การสื่อสารและการประเมินผลอย่างต่อเนื่องยังเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความโปร่งใสระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากร และผู้ปกครอง ทำให้ทุกฝ่ายรับทราบถึงความก้าวหน้าและสามารถร่วมมือกันปรับปรุงการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุดท้าย การผสมผสานการบริหารความเสี่ยงในกิจกรรมประจำวันของโรงเรียนก็เป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยอย่างยิ่งยั้ง โดยไม่เพียงแต่การบริหารความเสี่ยงจะถูกนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ควรถูกใช้ในทุกกิจกรรมของโรงเรียน รวมถึงกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ การฝึกอบรม

และสร้างการรับรู้ด้านความปลอดภัยให้กับนักเรียนและบุคลากรทุกคนจึงเป็นเรื่องที่ไม่ควรมองข้าม ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของครูในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ โดยรวมและรายด้าน การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับการปฏิบัติเรียงลำดับได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน ด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ ดังนั้น โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการดำเนินงานทุกด้านให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการวางแผนจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา และโอกาสให้ครูและบุคลากรทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกลยุทธ์ การวางแผนงานร่วมกัน ให้ความสำคัญกับการนำโครงการ และกิจกรรม

2. ด้านการนำไปปฏิบัติในโรงเรียน โรงเรียนกำหนดแผนเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยตลอดทั้งปีการศึกษา ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่ายจะทำการประเมินเนื้อหาและหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กิจกรรมต่างๆดำเนินไปตามเป้าหมายที่วางไว้

3. ด้านการควบคุมไปตามแผนการปฏิบัติ ผู้บริหาร ครู ดำเนินการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการประเมินให้ชัดเจน

4. ด้านการประเมินและการปรับปรุงด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา บุคลากรทุกฝ่ายร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวางแผนและปรับปรุงมาตรการความปลอดภัยให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน และนำไปปฏิบัติได้จริง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำระเบียบวิธีวิจัยในรูปแบบอื่นๆ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในด้านอื่นของครูต่อไป เช่น การวิจัยแบบผสมผสานวิธี การวิจัยและพัฒนา หรือการวิจัยโมเดลสมการโครงสร้าง เป็นต้น

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและองค์กรเครือข่ายทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชน เพื่อใช้เป็นแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทที่แตกต่างกันในการส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือในการจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติ การศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: ศูนย์สภาพลัดพร้าว.
- จารุวรรณ เหยียบไธสงค์. (2563). การจัดการความปลอดภัยในโรงเรียนอนุบาลเอกชน จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จิระศักดิ์ สิมิต. (2565). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการความปลอดภัยของนักเรียน โรงเรียนไม่ใหญ่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 4(8), 66-75.
- ดุสิต ไชยมาตย์ และจักรพงษ์ พระสุรัตน์. (2565). มาตรการความปลอดภัยในโรงเรียนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจราจรโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนโรงเรียนเสนางคนิคม อำเภอสว่างค นิคม จังหวัด อำนาจเจริญ. วารสารวิชาการสาธารณสุขชุมชน, 8(2), 67-76.
- ธีรยุทธ เมืองแมน, ญาณิศา บุญจิตร และมัทนียา พงศ์สุวรรณ. (2565). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. Journal of Roi Kaensarn Academi, 8(11), 251-265.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พชฎ นรสิงห์.(2567). การบริหารแบบมีส่วนร่วมด้านการจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2560). การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พาติยะห์ เดเบาะ. (2562). การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 3.(สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ยุวดี บาบาล. (2561). การประเมินความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุภายในโรงเรียนกรณีศึกษา: โรงเรียน เอกชนแห่งหนึ่ง เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 6(2), 113-132.

- รชตภรณ์ ชัยประภา และสายฝน แสนใจพรหม. (2565). แนวทางการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา โรงเรียนสันทรายหลวง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 2. *Journal of Graduate Studies Review MCU Phrae*, 9(1), 91-108.
- ศฤงคาร ใจปันหา. (2563). รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการมีงานทำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริพร อนุสสา. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนเอกชนในครอบครัวชาวเลเซียน. หลักสูตรปริญญาทางการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). คู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา .ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2556. นครปฐม: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- อดิสร ดีปานธรรม. (2561). ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการด้านความปลอดภัยแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเพื่อการพัฒนา). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์.